

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115010184
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6115010184.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 19. augusta 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie obžalovaného T. Q. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 12. 6. 2015, sp. zn. 3T 17/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. Q. **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obž. T. Q. uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. 10. 2014 v čase okolo 01.15 hodine na ul. Na úbočí, Banská Bystrica - Skubín, po tom, čo V. X. vystúpila z jeho OMV Škoda Favorit, ev. č. I. XXX T., obžalovaný vystúpil za ňou, chytil ju za plecia, na čo mu povedala, aby ju pustil, že bude kričať o pomoc, na čo obžalovaný nereagoval, tak začala kričať o pomoc, na to jej sťahol rifľové šortky s čiernymi legínami a nohavičky po kolená, chytil ju rukou v oblasti chrbta a násilím ju vtlačil do auta na sedadlo spolujazdca, zavrel dvere, prešiel na miesto vodiča a bezpečnostným pásom spolujazdca sa ju snažil pripútať, pričom poškodená ho kopala, opakovane kričala, aby ju pustil, na to ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti nosa a úst, podarilo sa mu ju pripútať o sedadlo tak, že sa nemohla hýbať, následne proti jej vôli, spútanú bezpečnostným pásom ju vozil po rôznych miestach v Banskej Bystrici, dal jej na hlavu červený uterák, aby nevidela kam ju vezie, nakoniec ju zaviezol do bývalého objektu ranča CHIVAS v Hornej Mičinej, Kopa 198, kde ju zaviedol proti jej vôli do jednej miestnosti s tromi poschodovými posteľami, ustlal na jednej z nich, ľahol si vedľa nej a držal ju v náručí, pritom jej spôsobil povrchové poranenia, pomliaždenie časti hlavy, pomliaždenie hrdla, pomliaždenie driekovo krížnej oblasti panvy, ktoré zranenia si vyžiadali dobu práceneschopnosti v trvaní do 6 dní.

Bol mu za to uložený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa stal skutok tak, ako to bolo rozvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Zo spáchanej trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodenej V. X. a ďalej výpoveďou svedka L. A.. Svedok A., o ktorej vierohodnosti výpovede súd nemá pochybnosti, nakoľko je nezaujatým a nestranným svedkom, uviedol, že poškodená bola roztrasená a rozprávala nesúvisle, bola v šoku. Nad oboma očami pod obočím mala červené podliatiny a na ľavej strane sánky mala odtlačok, ako keby prsta, ako obrys po údere. Na ľavej strane tváre mala aj opuchlinu líca. K zraneniam poškodenej sa vyjadril znalec - chirurg F. B. W., ktorý uviedol, že poškodená utrpela pomliaždenie tváre v oblasti ľavej strany sánky s opuchom

a odreninou, pomliaždenie ľavej ušnice s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej okoloočnicovej krajiny s krvným výronom periokulárne, pomliaždenie krku obojstranne, prejavujúce sa krvnými podliatinami a odreniny v driekovo-krížovej krajine obojstranne. Poranenia mohli vzniknúť tak, ako uvádza poškodená, nakoľko údery smerovali na ľavú stranu tváre poškodenej, keď vo vozidle sedela na strane spolujazdca a útočník ju udieral z miesta vodiča. Pádový mechanizmus vzniku zranení u poškodenej je podľa znalca nepravdepodobný. Výpoveď svedka L. A. a vyjadrenie znalca F. B. W. sú v súlade s verziou poškodenej X..

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 12. 6. 2015, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Poukazoval na to, že poškodená V. X. kritického dňa požívala vo veľkom množstve alkoholické nápoje, pričom po odchode z reštaurácie mala viac možností ujsť z vozidla, ktoré viedol obžalovaný a ktorým ju prevádzal do objektu ranča Chivas v Hornej Mičinej. Tou možnosťou boli čas, keď fajčili pri aute, keď sa vybrali peniaze z bankomatu, keď ho čakala pred domom v aute, keď boli na benzínovej pumpe, popieral, že by poškodenú priviazal bezpečnostným pásom o sedadlo.

Obhajca obžalovaného sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v celom rozsahu, vrátenia vecí prvostupňovému súdu s tým, aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený, event. aby mu bol uložený miernejší trest. Poukazoval na to, že okresný súd ustálil skutkový stav z výpovedí obžalovaného, poškodenej V. X., svedkov L. A., X. A., J. Z. a G. H.. Okresný súd neakceptoval námietky a výhrady obhajoby o pravdivom tvrdení poškodenej a jej vierohodnosti. Sama poškodená bola pod vysokým vplyvom alkoholu, napriek tomu podľa jeho názoru dobrovoľne išla s obžalovaným. Okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s tými okolnosťami, že nebol ozrejmený dôvod, prečo sa poškodená nesnažila odísť kedykoľvek počas incidentu, kedy ju mal ohrozovať a brániť jej v osobnej slobode. Nebola dôsledne preskúmaná a vyhodnotená svedecká výpoveď V. H., trval na tom, že sa nedopustil spáchania žiadneho trestného činu a keďže ho v prevažnej miere usvedčuje len sama poškodená, navrhuje, aby krajský súd vyhodnotil tieto tvrdenia v zmysle použitia zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Pre úplnosť je potrebné uviesť tú skutočnosť, že poškodená V. X. sa vyjadrila k odvolaniu obžalovaného, kde uviedla, že nepopierala, že by v kritického dňa požívala alkoholické nápoje, ale priebeh skutku sa pamätá. Pokiaľ sa jej vytyka, že mohla ujsť z auta počas prevozu, poukazovala na to, že keď vozidlo zastavilo a spolu fajčili, obžalovaný stál pri nej, takže nikde nemohla odísť. Keď vybrali peniaze z bankomatu, držal ju za ruku a kázal jej, aby bola kľudná, lebo pôjde do kufru. Poukazovala na to, že sa obžalovaného bála, pretože tento mal 125 kg a 195 cm. Taktiež poukazovala na to, že nemohla ujsť, ani keď vykonávala mal potrebu za autom, lebo obžalovaný pri nej stál. Nemohla ujsť ani z auta, pretože bola pripútaná pásom takým spôsobom a natesno, že sa jej nepodarilo bezpečnostný pás odopnúť. Pokiaľ aj mala pri sebe mobil, nevedela prepnúť mobil so stavu, že by napísala SMS. Navyše dodávala, že má syna, ktorému by obžalovaný mohol niečo urobiť, ak by ho neposlúchala. Poškodená taktiež uvádzala, že sa bránila, kopala obžalovaného do krku, do dverí, do predného skla, na čo ju obžalovaný chytil za sánku, aby sa ukludnila. Ďalej poukazovala na osobu obžalovaného, ktorý ako na ňu vyvíjal psychický teror pokiaľ spolu chodili a pokiaľ ho nepočúvala, vyhrážal sa nielen jej, ale aj rodinným príslušníkom.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na T. Q. obžalobu 2. 3. 2015 pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného T. Q., poškodenú V. X., svedkov D.. L. A., J. Z.-príslušníka polície, ktorý prišiel po skutku na miesto činu, X. A., znalca psychiatra F. F. Q., znalca chirurga F. B. W., svedka V. H. a nakoniec bola uskutočnená konfrontácia medzi svedkom V. H. a V. X..

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný, keď tvrdil, že sa skutku nedopustil, poškodenú nenútil ísť násilím, čo sa týka zranení, tieto si poškodená spôsobila sama, keďže bola opitá, sa pošmykla a spadla na konáre. Obžalovaný tvrdil, že nemá taký bezpečnostný pás, ktorý sa nedá odopnúť, samotná poškodená mohla počas jazdy na ranč Chivas viackrát odísť.

Naproti tomu je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej V. X., ktorá podrobne a jednoznačne usvedčuje zo spáchaného skutku, keď tvrdila, že ju obžalovaný násilím držal v aute, v aute jej stiahol aj legíny s nohavičkami na kolená, v aute sa bránila a počas doby, keď obžalovaný šoféroval, ho kopala, kopala do dverí a čelného skla, na čo ju obžalovaný udieral do ľavej strany tváre a taktiež ju chytil za líce. Pokiaľ bol obžalovaný doma na Uhlisku, pritiahol jej bezpečnostný pás a díval sa na ňu z okna, nemohla ujsť, zobral jej telefón, aby nemohla telefonovať a na ranči ju zavrel, keď dvere podoprel stoličkou.

V tomto smere je obžalovaný usvedčovaný sčasti aj výpoveďou nestranného svedka D.. L. A., ktorý uviedol, že v čase o 09.55 h sa na terase jeho bytu objavila poškodená, ktorú nepoznal, bola roztrasená, dobitá, žiadala o pomoc, keď tvrdila, že ju tam zavliekol bývalý priateľ, ktorý ju aj zbil a privolal políciu.

Svedok J. Z., policajt, po príchode na miesto činu v podstate len opisoval skutočnosti, ktoré mu rozprávala poškodená a obžalovaný.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi. Obžalovaný od začiatku trestného stíhania, aj na hlavnom pojednávaní popieral spáchanie skutku a tvrdil, že poškodená mala viacej možností ujsť z auta, čo aj príkladmo uvádzal. Poškodená V. X. vysvetlila všetky okolnosti, pre ktoré nemohla z auta odísť a vyvrátila tak všetky tvrdenia obžalovaného, pričom výpovedi poškodenej súd uveril, aj krajský súd. Objektívnym dôkazom o tom, že skutok sa stal je odborné vyjadrenie F. B. W., z ktorého je zrejmé, že poškodená utrpela kritického dňa pomliaždenie tváre v oblasti ľavej strany sánky s opuchom a odreninou, pomliaždenie ľavej ušnice s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej okoločnicovej krajiny s krvným výronom, pomliaždenie krku obojstranne, ako aj odreninu krížovej krajiny obojstranne. Bolo tak preukázané tvrdenie poškodenej, že obžalovaný na poškodenú útočil z pozície, keď sedeli vedľa seba na predných sedadlách, pričom poškodená bola k obžalovanému privrátená ľavou časťou tváre, z čoho vyplývali aj zranenia, ktoré boli v prevažnej miere spôsobené v ľavej časti tváre. Bola tak vyvrátená obrana obžalovaného o tom, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu násiliu.

O zranení poškodenej svedčia aj fotografie tváre, ktoré sa nachádzajú na str. spisu 197-200, z ktorých je zrejmé, že sú zadokumentované zranenia väčšinou na ľavej časti tváre, na ľavej sánke pri uchu, na ľavom oku vytvorený monokel a pohmoždeniny krku z obidvoch strán. Je zrejmé, že takéto zranenia nemôžu byť spôsobené pádom, ale rukou iného.

Konaním obžalovaného boli tak naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr.zák. nakoľko obžalovaný inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal závažným spôsobom konania. Bránením v užívaní osobnej slobody je zásad do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje voľný pohyb osoby, ho čo i len na krátky čas, ak sa toto obmedzenie nedá ľahko prekonať. Pritom nie je rozhodujúca ani dĺžka, počas ktorej sa obmedzuje osobná sloboda, vždy ide o trváci čin, ktorý trvá počas celej doby, pokiaľ sa osobná sloboda obmedzuje.

V danom prípade bolo preukázané, že obžalovaný proti vôli poškodenej túto násilím vtlačil do motorového vozidla, násilím ju držal určitý čas, prevážal ju na neznáme miesto bez jej súhlasu a spôsobil jej aj menšie zranenia.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanovenia § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd obžalovanému trest ukladal za použitia § 38 ods. 5 Tr.zák., pričom podľa tohto ustanovenia pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Zákonodárca pri trestnom čine obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 Tr.zák. ustanovuje rozpätie trestnej sadzby od 3 do 8 rokov. Vzhľadom k tomu, že bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, prvostupňový súd správne ukladal trest takto zvýšenej trestnej sadzby a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, keď prihliadol na okolnosti prípadu, na konanie obžalovaného, závažnosť skutku, ale aj k tej skutočnosti, že obžalovaný bol už v minulosti súdne trestaný. Bolo potrebné prihliadnuť na rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici zo 7.4.2006, sp.zn. 2T/127/05, keď bol obžalovaný odsúdený pre bývalý trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2, 4 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu 3 rokov, ale predovšetkým na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste zo 16.7.2007, sp.zn. 4T 59/2007, keď bol obžalovaný odsúdený za dvojnásobný trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr.zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, ktorý vykonal 15.10.2013 a krátko po prepustení dňa 19.10.2014 sa dopustil spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák.

Za tohto stavu je aj uložený trest v súlade so zákonom.

Správne bol obžalovaný zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z dôvodu, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.